

РЕШЕНИЕ

№ 624

гр. Видин, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, I СЪСТАВ ГО, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниел Н. Димитров

при участието на секретаря СЛАВИНА Ж. СЛАВЧЕВА
като разгледа докладваното от Даниел Н. Димитров Гражданско дело № 20221320100043 по описа за 2022 година

Искът е с правно основание чл. 422, във връзка с чл. 415 от ГПК, във връзка с чл. 14, ал. 5 от ЗСП, във връзка с чл. 14а, ал. 3 от ЗСП, във връзка с чл. 33а от ППЗСП.

Подадена е искова молба от Дирекция „Социално подпомагане” – Видин, БУЛСТАТ 1210150562439, с адрес: гр. Видин, ул. „Еделвайс“ № 5 против А. Л. Л. с ЕГН *****, с адрес: *****, с която се иска да бъде установено по отношение на ответника дължимостта на вземанията на ищеца за недобросъвестно получена социална помощ в размер 339.90 лева и лихва върху главницата за периода от 19.11.2012 г. до 12.06.2012 г. в размер на 53.95 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 13.06.2014 г. – датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК до окончателното изплащане на вземането.

В полза на Дирекция „Социално подпомагане” – Видин срещу А. Л. Л. е издадена Заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК с № 1038-РЗ/16.06.2014 г. по ч.гр.д. № 1240/2014 г. за сумата от 339.90 лева – главница, 53.95 лева – лихва за периода от 19.11.2012 г. до 12.06.2014 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от

13.06.2014 г. – датата на подаване на заявлението в съда до изплащане на вземането. Със заповедта ответницата е осъдена да заплати и 25.00 лева държавна такса по сметка на РС- Видин. Заповедта е връчена по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което ищецът е предявил настоящия иск.

Твърди се, че задължението на А. Л. Л. произхожда от влязъл в сила индивидуален административен акт - Заповед № 867/01.11.2012 г. на Директора на Д „СП“ - гр. Видин, с която е разпоредено възстановяване на недобросъвестно получени социални помощи.

Сочи се, че възстановяването произтича от декларирането на документи с невярно съдържание по молба - декларация, по която ответницата била подпомагана по чл. 9 от ППЗСП, като лице със здравословен проблем - установено с Констативен протокол от 19.10.2012 г. на дирекцията, връчен на 26.10.2012 г. Проверката е извършена въз основа на Заповед № 109/15.10.2012 г. на Директора на ДСП - гр. Видин. В случая е констатирано недобросъвестно поведение, изразяващо се в употреба на документ с невярно съдържание - Протокол от Психиатрична ЛКК № 1379 от 20.12.2011 г., издаден от държавен орган - МБАЛ „Света Петка“ - гр. Видин, в следствие което ищецът твърди, че ответницата се е обогатила със средства от държавния бюджет.

Поддържа се, че с подписването на молба-декларация ответницата е удостоверила, че е запозната, че за вписването на неверни данни освен наказателна и гражданска отговорност, която носи, ще бъде лишена от правото на социална помощ до възстановяване на дължимата сума заедно с лихвите, но за срок не по дълъг от две години.

Излага се, че въпреки, че задължението за възстановяване е поето още с депозирането на молба-декларация, ответницата не е предприела никакви действия по възстановяване на задължението.

Твърди се, че ответницата Л. е лишена от месечна социална помощ по реда на чл. 9 от ППЗСП по силата на Заповед № 867/14.11.2012 г. на Директора на Д „СП“ Видин на основание чл. 14, ал. 5 от ЗСП и чл. 33а от ППЗСП по молба-декларация с вх. № 867/18.01.2012 г., подадена от А. Л. Л. в Д „СП“ - гр. Видин. Посочва се, че същата не отговаря на условията за подпомагане с месечна социална помощ по смисъла на чл. 9 от ППЗСП, във

връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП и чл. 26, ал. 4, т. 1а от ППЗСП, а именно „Безработните лица да са регистрирани в Дирекция „Бюро по труда“ най-малко 6 месеца преди подаване на молбата за социална помощ или да представят документ за доход от трудова или друга дейност.

Сочи се, че на ответницата е отправена Покана за доброволно изпълнение с изх. № 975/11.12.2012 г. от Д „СП“ - гр. Видин. Предоставена ѝ е възможност и за разсрочено възстановяване на задължението със споразумение, от което не е пожелала да се възползва.

Поддържа се, че с цел събиране на задължението от Д „СП“ - гр. Видин, е образувано производство по ч. гр. д. № 1240/2014 г. по описа на Районен съд - гр. Видин, по което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК и Изпълнителен лист от 20.06.2014 г.

Иска се от Съда да се произнесе с решение, с което признае за установено, че ответницата А. Л. Л. дължи на ищеца Дирекция „Социално подпомагане“ - гр. Видин сумата в размер на 339.90 /триста тридесет и девет лева и деветдесет ст./ лева - главница, представляваща недобросъвестно получена социална помощ, 53.95 /петдесет и три лева деветдесет и пет ст./ лева - лихва върху главница за периода от 19.11.2012 г. до 12.06.2012 г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от 13.06.2014 г. до окончателното изплащане на вземането.

От ответницата А. Л. Л., чрез назначеният ѝ особен представител, в срока по чл. 131 ал. 1 от ГПК, е депозиран писмен отговор на исковата молба, с който е направено възражение за изтекла погасителна давност относно претендираната главница и лихви върху нея. Поради това се излага, че искът е допустим, но по същество е неоснователен.

Събрани са писмени доказателства.

Видинският районен съд, като взе предвид постъпилата искова молба, отговора на ответника и съобразявайки представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното от фактическа страна:

С молба – декларация за отпускане на месечна помощ вх. № 867/18.01.2012 г. от ответницата до ищеца, първата е декларирала обстоятелства, включително е посочила Протокол от Психиатрична ЛКК №

1379 от 20.12.2011 г., издаден от МБАЛ „Света Петка“ – Видин.

Със Заповед № 867/13.02.2012 г. на Директор Д „СП“ Видин е отпусната месечна помощ на ответницата. Върху заповедта е отбелязано, че е връчена на 24.02.2012 г., което е удостоверено и с подписите на връчител и уведомен за заповедта.

На 19.10.2012 г. е съставен Констативен протокол, в който комисия, назначена от Директора на Д „СП“ - Видин е установила, че ответницата е декларирала, че има здравословен проблем, представила е протокол от ПЛКК към МБАЛ „Св.Петка“ АД –Видин № 1379/20.12.2011 г., на основание на който е освободена от задължителните условия, на които следва да отговаря като получател на месечната помощ, визирани в чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП, чл. 26, ал. 4, т. 1а и чл. 12, ал.1 от същия. На основание протокол от 11.10.2012 г. след извършена проверка на място се установило, че представеният от ответницата протокол № 1379/20.12.2011 г. от Психиатрична ЛКК, приложен при подаването на молба-декларацията от Л. е недействителен, защото не е вписан в регистъра на съответната ЛКК. С оглед гореизложеното помощта по чл. 9 от ППЗСП била прекратена, считано от 01.09.2012 г. От констатираното е видно, че лицето не отговаря на изискванията на чл. 9 от ППЗСП, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП и чл. 26, ал. 4, т. 1а от ППЗСП – „безработните лица да са регистрирани в ДБТ най-малко 6 месеца преди подаване на молбата за социална помощ или да представят документ за доход от трудова дейност“ в тази връзка помощта от м. 01.2012 г. – 113.30 лева; м. 02.2012 г. – 113.30 и м. 03.2012 г. – 113.30 лева била неправомерно получена от ответницата и следвало да бъде възстановена общо сумата в размер на 339.90 лева, заедно със законно установената лихва.

Със заповеди № 867/12.10.2012 г. и № 867/14.11.2012 г. на Директор Д „СП“ Видин, ответницата е лишена от социалните помощи. Заповедите са връчени на 29.10.2012 г. и на 16.11.2012 г., видно от известията за доставяне. До ответницата е изпратена и поканата за доброволно изпълнение № 975/11.12.2012 г., като ѝ е предоставена възможност за разсрочено възстановяване на задължението със споразумение, от което тя не се е възползвала.

С оглед горното, Съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 14а от Закона за социално подпомагане, при сигнал за

недобросъвестно получени средства от социални помощи или по преценка на директора на съответната дирекция "Социално подпомагане" се извършва проверка от длъжностно лице на дирекцията. За резултатите от проверката длъжностното лице съставя констативен протокол, който предоставя в тридневен срок на директора на дирекция "Социално подпомагане". В случай на констатирана недобросъвестност директорът на дирекция "Социално подпомагане" издава мотивирана заповед за възстановяване на получената социална помощ заедно със законната лихва.

Ищецът се е възползвал от тази законова възможност и е издал процесните заповеди от 12.10.2012 г. и 14.11.2012 г.

Заповедта по чл. 14, ал. 3 ЗСП подлежи на обжалване по реда на АПК в 7-дневен срок от деня на получаването, съгласно чл. 146 от ЗСП. Не се установи в производството заповедите да са били обжалвани от ответницата в предвидените от АПК срокове и ред, поради което съдът приема, че същите са влезли в сила и представляват стабилни административни актове, установяващи размера и изискуемостта на вземанията. Не се установи, а и такова възражение не е направено в производството, че сумата е възстановена от ответницата на ищеца.

По отношение на възраженията на ответницата за изтекла погасителна давност на главницата и лихвите, съдът счита същите за неоснователни поради следните съображения:

Съгласно чл. 110 от ЗЗД с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок, а съгласно чл. 114 от ЗЗД давността почва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Съгласно чл. 111, б. „в“ от ЗЗД с изтичане на тригодишна давност се погасяват вземанията за наем, за лихви и за други периодични плащания. Началният момент, от който тече давността за конкретното вземане е момента, в който е получена недобросъвестно съответната сума. Със Заповед № 867/13.02.2012 г. е отпусната исканата помощ, което налага извод, че получаването на първата сума е осъществено не по-рано от 13.02.2012 г., т.е. вземането е станало изискуемо на тази дата. Прилагайки петгодишната давност за главницата е видно, че същата изтича на 13.02.2017 г., а тригодишната погасителна давност по отношение на лихвите изтича на 13.02.2015 г. От указанията, дадени с ТР № 4 от 18.06.2014 г. по тълкувателно

дело № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, т. 9 с разпоредбата на чл. 422, ал. 1 от ГПК /според която искът за установяване съществуването на вземането се смята за предявен от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение/ е създадено изключение от общото правило на чл. 125 от ГПК относно момента на предявяване на иска и възникване на съответните правни последици /вкл. прекъсване и спиране на давността/. В случая заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК е подадено на 13.06.2014 г., т.е. преди изтичане на тригодишната погасителна давност по отношение на лихвите и петгодишната погасителна давност по отношение на главницата, поради което съдът приема, че възражението на ответницата в този смисъл е неоснователно.

С оглед горното, съдът намира, че се установи основателността на предявените искове за главницата и лихвата.

Доказа се в производството наличието на вземане на ищеца против ответницата в размер на 339.90 лева главница, представляваща недобросъвестно получена социална помощ, 53.95 лева – лихва върху главницата за периода от 19.11.2012 г. до 12.06.2012 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на вземането по реда на чл. 417 ГПК - 13.06.2014 г. до окончателното издължаване и исковете като основателни следва да бъдат уважени.

С оглед изхода на настоящето дело ответницата следва да заплати в полза на бюджета на Съдебната власт по сметка на РС - Видин сумата от 25.00 лева - държавна такса, както и в полза на ищеца сумата от 100.00 лева разноски за юрисконсултско възнаграждение, определени на основание чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ /НЗПП/, във връзка с чл. 37 от ЗПП и чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Видно от Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК № 1038-РЗ/16.06.2014 г. по ч.гр.д. № 1240/2014 г. по описа на РС – Видин на ищеца не се присъдени разноски, а ответницата А. Л. Л. е осъдена да заплати по сметка на РС – Видин сумата от 25.00 лева за държавна такса. С оглед изложеното разноски по заповедното производство не следва да се присъждат на ищеца.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на А. Л. Л. с ЕГН ******, с адрес: ******, че дължи на Дирекция „Социално подпомагане” – Видин, БУЛСТАТ 1210150562439, с адрес: гр. Видин, ул. „Еделвайс“ № 5, сумата в размер на 339.90 лева главница, представляваща недобросъвестно получена социална помощ, 53.95 лева – лихва върху главницата за периода от 19.11.2012 г. до 12.06.2012 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 13.06.2014 г. – датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК по ч.гр.д. № 1240/2014 г. по описа на РС - Видин до окончателното издължаване.

ОСЪЖДА А. Л. Л. с ЕГН ******, с адрес: ****** да заплати на Дирекция „Социално подпомагане” – Видин, БУЛСТАТ 1210150562439, с адрес: гр. Видин, ул. „Еделвайс“ № 5 разноси в настоящото производство за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лева.

ОСЪЖДА А. Л. Л. с ЕГН ******, с адрес: ****** да заплати в полза на бюджета на Съдебната власт по сметка на РС - Видин сумата в размер на 25.00 лева – държавна такса в исковото производство.

Решението може да бъде обжалвано пред ВдОС в двуседмичен срок от връчването му на страните, като след влизането му в сила да се приложи препис по ч.гр.д. № 1240/2014 г. по описа на ВдРС.

Съдия при Районен съд – Видин: _____